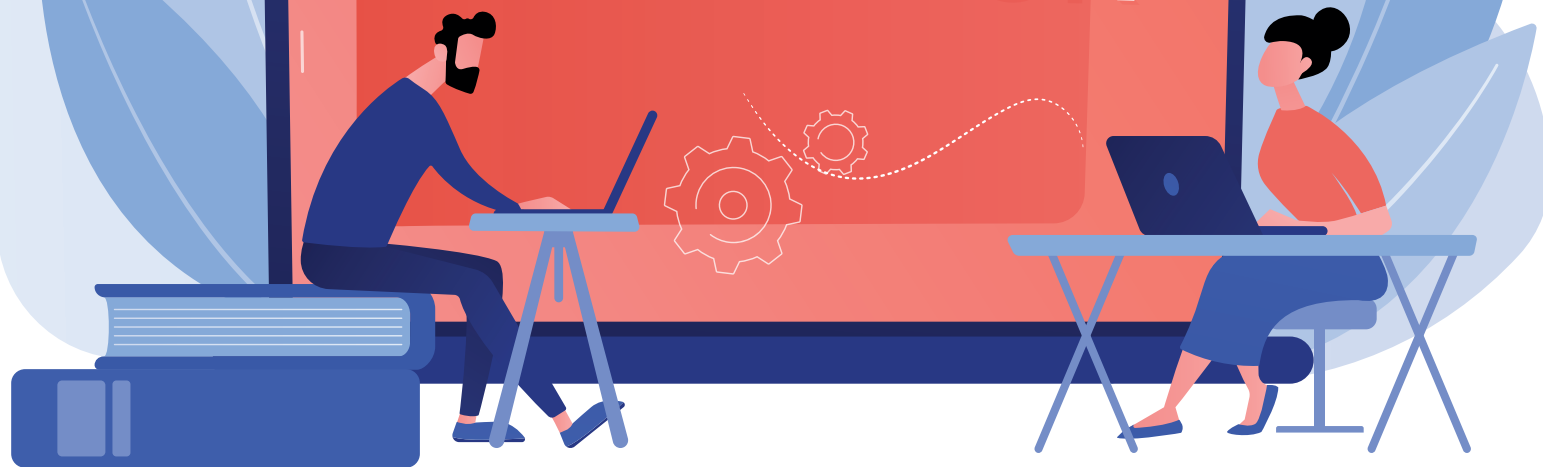

ÚJRAÍRÓDÓ TÖRTÉNETEK

ÉS KREATIVITÁS GYAKORLATOK

A Színház- és Filmművészeti Egyetem Doktori Iskolájának online Műhely- és ÚNKP-konferenciája

2021. június 7.

A konferencia időrendben

● 9:00 - 9:05 **Gyülekező**

● 9:05 - 9:15 **Megnyitó, köszöntő.**

A kutatóműhelyek vezetői: Jákfalvi Magdolna, Stóhr Lóránt, Karsai György

**JÁKFALVI MAGDOLNA
KUTATÓI MŰHELYE**

I. SZEKCIÓ: TÖRTÉNETÍRÓI KREATIVITÁS

Szekcióvezető: Nánay István

● 9:15 - 9:25

Gara Márk:

Járt-e Cecile a Török utcában, avagy alkotott-e Szentpál Olga a Magyar Királyi Operaházban?

Az operaházi balett és a két világháború közötti modern tánc metszéspontjait kutatom. Ennek keretében vizsgálom a Szentpál Olga mozdulatművész által 1920-ban koreografált *Oberon és Titánia* című alkotás megszületését és útját. Azt állítom, hogy ez az egyfelvonásos sosem volt repertoáron az Operában.

● 9:25 - 9:35

Dobri Dániel Béla:

A Madzsar-iskola notációs módszerei a kórusdráma függvényében

Magyarországon a kórusdráma, mint önálló műfaj megteremtése a Madzsar-iskolához köthető. A magyar mozdulatművészet sajátos színpoltjai a Palasovszky Ödön és Madzsar Alice együttműködéséből született avantgárd színházi, illetve mozgásszínházi estek, amelyekben a zene, verbalitás és mozgás egyenlő szerepet játszott.

● 9:35 - 9:45

Hevesi László:

Gellért Lajos mint Shylock

1936. okt. 2-án a Bárdos Artúr vezette Művész Színház *A velencei kalmárral* nyitotta meg kapuit a Nagymező utca 17. szám alatt. A nyitóelőadás-ként választott színmű új rendezése, s különösen Shylock alakjának az új rendezés dramaturgiai irányvonalába sehogy sem illeszthető megformálása, határozott véleménykülönbség kialakulásához vezetett a napisajtó meghökkent színikritikáiban. Bár minden oldalról egyöntetű és megérdemelt elismeréssel fogadták az előadást: Gellért Lajos Shylock alakítása körül mégsem tudott egységes kritikai álláspont kialakulni.

● 9:45 - 9:55

Oláh Tamás:

„Jaj, Istenem... hát Szabadkán vagyok?”

– Délvidéki magyar színjátszás a két világháború között és Fedák Sári szabadkai vendégjátéka

A két világháború között a hatóságok nem engedélyezték a magyar nyelvű hivatásos színjátszást a Jugoszláv Királyságban. Az amatőr színházi mozgalom kiemelt szerepet játszott a magyar kisebbség identitásának megőrzésében. A Magyar Királyság 1941-ben területéhez csatolta a mai Vajdaság jelentős részét. Horthy Miklós bevonulása előtt Fedák Sári és Eisemann Mihály érkezett Szabadkára.

● 9:55 - 10:05 **Daoud Dániel:**

Tehetséges diák

Konferencia előadásomban kísérletet teszek az 1945 és 1950 közötti időszak eszményi, tehetséges diák képének megalkotására a Színház- és Filmművészeti Egyetem irattárában végzett kutatásaim alapján. Irattári forrásaimra szorítkozva bemutatom a Főiskola filmes képzésének születését.

● 10:05 - 10:15 **Váradí Ágnes:**

Van-e létjogosultsága Herczeg Ferenc darabjainak az államszocializmus éveiben?

1917. A Vígszínházban bemutatják Herczeg Ferenc *Kék róka* című darabját. A premier előtt kétkedő hangokat is lehetett hallani, vajon a franciás könnyedségű, cizellált társalkodó drámát értékelni fogja-e majd a háborús közönség. Ám tomboló, nagy siker az előadás Varsányi Irén főszereplésével. Herczeg Ferenc neve a következő évtizedben még közönségcsalogatóan jól cseng a magyar színházi közegben, ám az államszocializmus időszakában Herczeg már nem színpadképes. A *Kék rókát* közel csak 1986-ban rendezi meg Bencze Zsuzsa a Radnóti Színpadon. A kritika fanyalog, de felteszi a kérdést: Igazságtalanság-e, hogy Herczeg drámái feledésbe merültek?

Előadásom középpontjában a *Kék róka* 1986-os felújítása áll, ám kitekintést nyújtok a későbbi feldolgozásokra, és azt a kérdéskört járom körül, hogy hogyan lehet közönségsiker egy letűnt korszak ideológiáját erősen magában hordozó szalonvígjáték. Vagy tudomásul kell vennünk, hogy ez a műfaj kevésbé állja ki az idő próbáját.

● 10:15 - 10:25 **Koltai M. Gábor:**

Freskók és iróniák - Ruszt József „tisztátalan művészete”

Ruszt József életének utolsó két évtizedében kísérletet tett arra, hogy az angol reneszánsz színház formanyelvét, annak számtalan ellentmondásos eszközével és konvenciójával, a jelenkor színpadára ültesse át. Ennek a kísérletnek az állomásai fontos tanúvallomásként szolgálnak egy ma is zajló, képzeletbeli perben: stilizáció kontra realizmus.

● 10:25 - 10:35 **Patonay Anita:**

„Az aktualításra építünk...”

A 70-es és 80-as években több munkásszínházi csoport működött Magyarországon. Ehhez a nagyobb közösséghez tartozott egy aluldokumentált társulat, az Utcaszínház is. Az alkotóközösség a munkásszínházi alapvető funkciójának azt tartotta, hogy előadásaikkal változást generáljanak a munkások beidegződéseiben, gondolkodási sémáin. Előadásomban azt mutatom be, hogy a változás generálása hogyan történt, és mit jelent az Utcaszínház számára az aktualitás.

● 10:35 - 11:15 **Beszélgetés**

● 11:15 - 11:30 **Szünet**

II. SZEKCIÓ: ANALITIKUS KREATIVITÁS

Szekcióvezető: Eperjesi Ágnes

● 11:30 - 11:40 **Táborosi Margaréta:**

A nők testpolitikája, a szexualitás diskurzusa Ladik Katalin performanszaiban.

A sokáig kurzusba nem helyezett női alkotók egyik úttörőjeként tartjuk számon Ladik Katalin költőt, performert, színésznőt. Különálló, felforgató egyénisége figyelmet követelt a túlnyomórészt férfiak uralta 1960-70-es évek szocialista Jugoszláviájában. „*Radikálisan elköteleződtem a művészi világnézet mellett - egész életem egy performansz szintézise, melyben helyet kap a nyilvános vetkőzés, a saját halálom bejelentése és a véletlen események szemlélése. A performanszaim előadásával tapasztalásra kényszerítem magam és a környezetemet, mert minden, amit tettem, csak egy próbálkozás volt a lét felfedezésére.*”

● 11:40 - 11:50 **Rainer-Micsinyei Nóra:**

Női sorsok

Előadásomban Mészáros Márta mint az első női rendező indulását követem végig egyetemi tanulmányaitól első nagyjátékfilmje, az *Eltávozott nap* megjelenéséig. Interjúk, kritikák alapján vizsgálom Mészáros mint női alkotó itthoni megítélését, illetve rendezői pályájának a '70-es évek nyugati feminista mozgalmakkal való kapcsolatát

● 11:50 - 12:00 **Sándor Júlia:**

A test mint csatatér – trauma és kiengesztelődés Howard Barker Európa, Európa című drámájában

Howard Barker 1987-es drámája a török kiűzése utáni pillanatok háborús romjain mutatja meg az uralkodót, a háborús hőst, a papot, a művészt, az anyát - az európai identitásának újradefiniálására kényszerülő embert. Ez az előadás trauma és kiengesztelődés történeteként mutatja be a drámát.

● 12:00 - 12:10 **Szenteczki Zita:**

Saját Drive – Ideálokval való leszámolás és a gyász rítusa a színpadon, öntemetés az újjászületésért

A *Saját Drive*-ban énmitológiákat tárunk fel. Az előadás célja saját ideológiáink rituális lebontása. Ezek az ideológiák a fiatal anyaságtól az örök hűségen át, akár fiatalkori példaképeink is lehetnek. A mítosz olvasható személyiségdinamikáink kiterjesztéseként is. A narratív mítoszgyártás strukturálja személyiségünket. Kiszolgáltatottság-érzésünk a kollektivitás által csökkenhet. A mítosz mint közös megküzdési stratégia, megértés és abból való építkezés. Az énmitológiák által született ideológiákat egy gyászszertartás keretein belül fogjuk lebontani, így az előadás formája gyászszertartás.

● 12:10 - 12:20 **Porogi Dorka:**

Ruttkai Éva játéka

A színházi jelenlét munka. Előadásomban ennek a munkának a kutathatóságával foglalkozom. Ruttkai Éva 1986-os Claire Zachanassien-játékának elemzésére teszek kísérletet. Azt nézem, hogy az előadásban a színésznő hogyan használja a rendelkezésére álló időt és teret.

● 12:20 - 12:30 **Mohácsi István:**

Az átírás szakralitása

A színház eredetileg vallási rítusokból alakult ki. A rítusok szövegei folyamatosan változtak, reflektálva az előadóra, a nézőkre és a környezetre. A szöveg és a dramaturgia változtatása tehát nem csupán lehetséges, hanem szükséges is, hiszen ez a színház alapja, a színház szakralitásának garanciája.

● 12:30 - 12:40 **Léstyán Attila:**

Kísértő hangok – kísérlet egy előadó hangjának rekonstruálására.

● 12:40 - 12:50 **Gál Eszter:**

A tánc határán

Az előadásban a kontaktimprovizáció művészetének további kutatási irányait és a dolgozat címében szereplő határ fogalmának meghatározását járom körül a táncforma testtapasztalati tudásának perspektívájából.

● 12:50 - 13:30 **Beszélgetés**

**STÖHR LÓRÁNT
KUTATÓI MŰHELYE**

III. SEKCIÓ: DOKU

Szekcióvezető: Almási Tamás

● 13:40 - 13:50 **Visky Ábel:**

Fikció és dokumentum keveredése Pedro Costa *Vitalina Varela* című filmjében

Pedro Costa az európai filmművészet egyik legeredetibb hangú alkotója, aki eddigi életművével olyan sajátos filmnyelvet teremtett, amely összetéveszthetetlen formában ötvözi a dokumentarista attitűdöt a fikciós filmkészítéssel. Előadásomban a *Vitalina Varela* rendezői megoldásain keresztül vizsgálom a kétfajta megközelítési mód együttes használatában rejlő alkotói lehetőségeket.

● 13:50 - 14:00 **Trencsényi Klára:**

Mit őriznek az „emlékőrök”? Múlt és jelen a családi fényképeken

„Először arra jöttem rá, hogy az, amit a Fénykép a végtelenségig örökkévalóvá reprodukál, csak egyszeri” írja Barthes *Világokamra* című könyvében. Előadásomban a családi emlékezet továbbadását vizsgálom Paul Connerton, Marianne Hirsch és Annette Kuhn emlékezettel és fotográfiával foglalkozó írásain keresztül. Elsősorban arra keresem a választ, hogy a digitális korban hogyan változik a viszony a fényképezés három alappillére, a fényképész, a kép tárgya (a lefényképezett pillanat) és a képet néző között, és ez vajon hatással van-e a mai családok narratíváinak alakulására.

● 14:00 - 14:10 **Fuchs Máté:**

Az „én” és a „mi” viszonya a személyes dokumentumfilmben

Előadásomban az egyesszám első személyű elbeszélés többszámúságát vizsgálom a személyes dokumentumfilm műfaján belül. Vajon milyen elbeszélői pozíciókat vehet fel a rendező; ennek a választásnak milyen tanulságai és következményei lehetnek a nézői befogadásra vonatkozóan?

● 14:10 - 14:20 **Kelemen Kristóf:**

Leletszínház

Az előadásomban a művészet mint kutatás módszertanával foglalkozom, és a dokumentum fogalom definiálhatóságának nehézségeit járom körül. Saját színházi projektek tapasztalatán és különböző alkotók szövegein és munkáin keresztül mutatom be, hogy milyen felismerések alakítják a dokumentumszínház műfajának kortárs megközelítési stratégiáit.

● 14:20 - 14:40 **Beszélgetés**

● 14:40 - 14:45 **Átállási szünet**

IV. SEKCIÓ: FILMKÉSZÍTÉS

Szekcióvezető: Stóhr Lóránt

● 14:45 - 14:55 **Haragonics Sára:**

Részvételi filmes gyakorlatok Magyarországon

A kutatóműhely során visszatértem doktori kutatásom kiindulópontjához, azaz, hogy mi is valójában a részvételi filmkészítés és milyen hagyományai vannak Magyarországon. Előadásomban kísérletet teszek a részvételi filmezés nyolc aspektusának bemutatására, melyek számomra alapvetően segítenek a tájékozódásban a részvételi filmes projektek terepén. Ennek kapcsán kitérek a részvételiség filozófiai hátterére is, illetve eme szemlélet részvételi filmezésre való hatására Paulo Freire gondolatai kapcsán.

● 14:55 - 15:05 **Meggyes Krisztina:**

Rendező és Szereplő egy testben – Egy személyes témát feldolgozó dokumentumfilm készítésének dilemmái

Hiányzó 10 óra című dokumentumfilmem mellé impact kampányt tervezünk. Ugyanakkor mind a rendező, mind a főszereplő én vagyok a filmben, ami komoly dilemmát jelent az alkotói folyamat számos pontján. Előadásomban a film készítésének állomásait mutatom be, külön kiemelve a két „én” közti ütközéseket.

● 15:05 - 15:15 **Dér Asia:**

„Mielőtt még film lenne, ez már egy kapcsolat” – rendező és szereplő viszonya a dokumentumfilmben

„Semmi más emberi kapcsolatomhoz nem hasonlítható ez a viszony” – mondja egy fiatal dokumentumfilm rendező. “Olyan mély bizalmon alapul, ami kevés más ismerősömmel jön létre, mégsem barátság, de a terápiás viszohnál mélyebb.” A dokumentumfilm egyik legfontosabb bázisa a kapcsolat rendező és szereplője között. Egy sor etikai, pszichológiai és esztétikai kihívás eredője, ami a nézők előtt gyakran rejtve marad. Előadásomban a pszichológiai szempontokra fogok összpontosítani. A dokumentumfilmet gyakran éri a kritika, hogy a szereplők a való-

ság helyett, egy vágyott képet mutatnak önmagukról a kamera előtt. Felmerülhet a kérdés, hogy társas kapcsolataink során mikor mutatjuk igazi magunkat? Erving Goffman performansz elmélete, Noel Carroll és Carl Plantinga kognitív filmteoretikusok néző-pszichológia teóriái és gyakorlati példák segítségével szeretném közelebbről megvizsgálni ezt a dinamikusan változó, nehezen meghatározható viszonyt.

● 15:15 - 15:25 **Szöllősi Barnabás:**

Pilinszky filmjei – a forgatókönyv mint filmnyelvi performativitás

Pilinszky János három filmírást hagyott hátra: *Rekviem*, *Nap mint nap*, *Múzeum*. Előadásomban arra a kérdésre koncentrálok, hogy ezek a filmes szövegek miként épülnek be intertextuálisan Pilinszky szöveg univerzumába, illetve, hogy miként érhető tetten rajtuk a szerző performatív nyelvszemlélete.

● 15:25 - 15:35 **Csákvári Géza:**

Kulturkampf és történelmi film

A magyar mozgóképes kulturkampf a hazai elektronikus médiában összeszervezett folyamatokat generált. A történelmi film fogalmának agresszív újradefiniálása, a nemzetietlen alkotás-megbélyegzés, a történelemhamisítás vádjának a megfogalmazása voltak a karaktergyilkosságok során alkalmazott módszerek.

● 15:35 - 15:55 **Beszélgetés**

V. SEKCIÓ: FILMTÖRTÉNET

Szekcióvezető: Gelencsér Gábor

● 15:55 - 16:05 **Brandenburg Ádám:**

A Sodrásban zenei világa

Gaál István 1964-es első játékfilmjéhez Szöllősy András komponálta a filmzenét. A két alkotó 1970-es évek végéig ívelő munkakapcsolatának első éveiben készült a *Sodrásban* című film, amelynek zenéje meglehetősen eklektikus. A magyar népzene mellett találkozhatunk barokk, jazz és Szöllősyre jellemző dodekafon, valamint szabad tizenkétfokú zenével is. Előadásom során a stílus szempontjából szerteágazó filmzene dramaturgiai indokoltságát vizsgálom, valamint arra a kérdésre keresem a választ, hogy a film kohézióját nem csorbítja-e ez a zeneszerzői megközelítés.

● 16:05 - 16:15 **Kovács Ágnes:**

Xantus János *Eszkimó asszony fázik* című filmjének pop art színhasználata

Előadásomban áttekintem, hogy a pop art fő tendenciái, azaz a magasművészet és a tömegkultúra, illetve a művészet és az élet közötti határok felszámolása, valamint a mindennapi élet banális jelenségeinek és tárgyainak műbe való bevonása, hogyan jelennek meg az *Eszkimó asszony fázik* (1983) című filmben, valamint hogyan határozzák meg annak vizuális világát és színhasználatát.

● 16:15 - 16:25 **Beretvás Gábor:**

A hiányzó tanár-szereplő a Rákosi-korszak magyar filmjeiben (1949-53)

„Tanulni, tanulni, tanulni!” A Rákosi-korszak államosított filmgyártásában, a Révai-féle kultúrpolitikai kurzusban készült filmekben a tanár archetípusa beolvadni látszik a korszak filmjeire jellemző új karaktertípus, a párttitkár figurájába. Előadásomban ezt igyekszem majd bizonyítani.

● 16:25 - 16:35 **Vízkeleti Dániel:**

A »gonosz szem« filmes ábrázolása – a filmkép és a gonosz megjelenítésének művészetfilozófiai kérdése

Forgatókönyvemben egy népi hiedelemként, egy lidérc szállja meg az egyik szereplőt. A néprajzi források kiemelik a megszállt ember szemében vörösén izzó lidércfény démoni karakterét. Előadásomban arra keresem a választ, hogy a folklór leírásokhoz hű, a film formanyelvén keresztül megragadott »gonosz tekintet« mögötti természetfeletti, diabolikus erő hogyan ábrázolható a lehető leghatásosabban, szem előtt tartva a kérdés művészetfilozófiai és morális dimenzióit. A kérdés kifejtéséhez a populáris filmművészet egy-egy alkotásából, James Wan: *Inferno* (2010), Eric Kripke: *Supernatural* (2005) és Sam Raimi *The Evil Dead* (1981) című filmekből elemzek rövid jeleneteket, abból a szempontból, hogy a filmkép, azaz a színészvezetés, a beállítás, a nézőpont, a képmozgás, a színhasználat és a mise-en-scène hogyan közvetíti a »gonosz tekintet« archetipikus erejét. Az elemzések kapcsán igyekszem rámutatni a reneszánsz korban megjelenő perspektíva előtti ikonkép, annak működési logikája és a filmképben rejlő misztérium közötti kapcsolatra. Ezután a gonosz ábrázolásának filozófiai kérdése felől atavisztikus, mágikus ősképeink világába nyitok tágabb látószöveget, átveve a »gonosz szem« képzőművészeti előzményeit, kitérve a mitológiai és vallási, különösen a bibliai, zsidó-keresztény ábrázolásbeli gyökerekre.

● 16:35 - 16:45 **Nagy V. Gergő:**

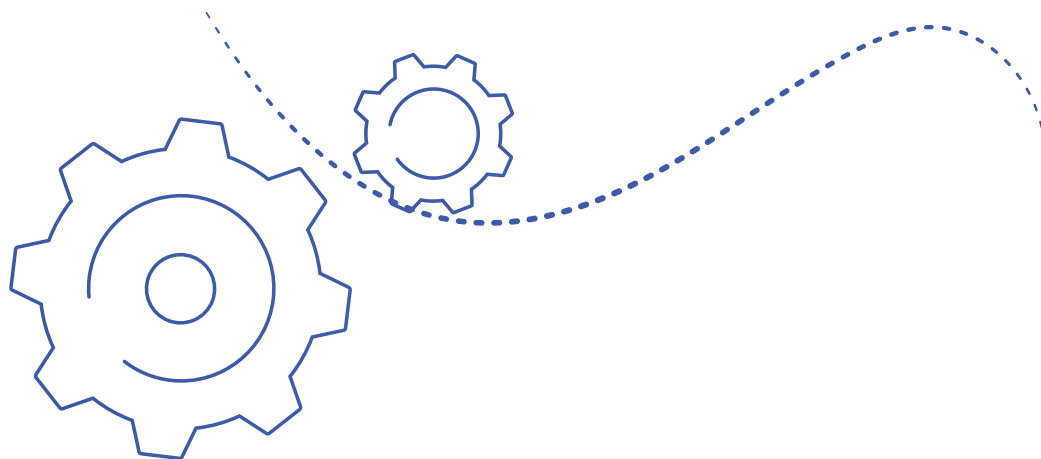
Hogyan kell radikálisan szeretni? A szubverzív szerelem konceptualizációja Carl Theodor Dreyer *Gertrúd* és Terence Davies *Örvény* című filmjeiben

A szerelem és a mozi egy dologban bizonyosan hasonlít: mindkettőben szükség van projekcióra, vetítésre. Ez a belevetítés ruhazza föl különös minőségekkel a szeretett lényt, ez működteti a (szeretett) film befogadását és értelmezését. Ám a szerelem nem csupán a belevetítés és a visszatükröződés okozta eksztázist jelenti, hanem a hűséget is ehhez az eksztázishoz, és ebben a hűségben kivételesen radikális potenciál

rejtezik. Az előadás ezt a radikális hűséget elemzi két filmen keresztül, továbbá arra vonatkozó állításokat tesz, hogy ez a fajta hűség miként értelmezhető a kultúrához, közelebbről a filmhez fűződő viszony horizontján, s mennyiben fontos mozzanata a cinefíliaának, a film iránti radikális szerelemnek.

● 16:45 - 17:05 **Beszélgetés**

● 17:05 - 17:10 **Szünet**

**KARSAI GYÖRGY
BEAVATÓ SZÍNHÁZI
KUTATÓMŰHELYE**

● 17:10 - 17:15 **Bevezető**

● 17:15 - 17:40 **Zoltán Áron:**

Színházi beavatás Weöres Sándor lírai világába

Weöres Sándor lírai énje „önéletrajzának” rögzítésére tesz kísérletet *Bolond Istók* című prózai elbeszélőkölteményében. „Saját sorsát tükrözi álom-messzeségből”. Ez az „álom-messzeség” számos művének jellemző nézőpontja. Hogyan mutatható be ez a fajta költői önmeghatározás egy színházi előadás során?

● 17:40 - 18:05 **Blaskó Borbála:**

Pléhedénytől a Parnasszusig, avagy a „Csajka”-tól Trepljov tehetségéig

Csehov Sirály című színjátékának parafrázisaként megszületett a *Csajka* című mozgásszínházi előadás, amelynek rögzített, színház a színházban jelenetének megtekintése során egy beavatási szertartás tanúi lehetünk. Kritikai céllal irányított kérdéseket felvetve elemezzük a mozgásszínházi elemekkel dúsított jelenetet, amelyben megvizsgáljuk a mozgás alapvető létjogosultságát. Vajon a mozgás megjelenése és alkalmazása csak fölöslegesen misztifikálja, díszíti az alapvetően prózai jelenetet, vagy érzelmileg, gondolatilag kiegészíti, többlet tartalommal ruházza fel azt? Előadásom középpontjában ez a kérdés áll pro és kontra érvek mentén.

● 18:05 - 18:30 **Kuthy Ágnes:**

Háromdimenziós Hétféjű Tündér – Bábszínházi beavató (részlet)

A 2006-ban bemutatott előadás egy részének megtekintésével a közönség megismerheti a bábszínház koronként változó filozófiai meghatározását, a bunraku technika történetét és a bábszínész elmúlt 30 évben jelentősen megváltozott új, szerephordozó funkcióját.

● 18:30 - 18:55 **Lázár Helga:**

Alany a tárgy mögött – avagy a figuraszínházi szemlélet paradoxona

Egy figuraszínházi alkotó a formában lévő lehetőségeket kibontakoztatását célozza meg, a szó szoros értelmében tárgyilagosságra törekszik, nem akar elbeszélni történeteket – hogy lehet, hogy mégis megmutatkoznak a munkájában a személyes történetei? Hogyan válnak önreflexiós felületté a puszta formák? Lehet-e egy formától távolságot tartani? Előadásom egyfajta kétdimenziós beavatási kísérlet az *It depends* című szólóelőadásom munkafolyamatába.

● 18:55 - 19:20 **Varsányi Péter:**

Az aranyhajú ikrek - népmesebeavató színházi előadás (részlet)

Aki találkozott már az egyre népszerűbb meseterápiás irányzatokkal, tudhatja: a sárkányokkal, boszorkányokkal és ördögökkel népesített varázslatos történetek szimbólumrendszerei mögött ősi beavatások titkai rejlenek. A népmesékhez fűződő prekoncepciók és konvenciók azonban megnehezítik e titkok elérését. Előadásrészletünkkel éppen erre teszünk kísérletet.

● 19:20 - 19:45 **Rácz Attila:**

Kreatív felejtés gyakorlatok – beavatószínházi prezentáció Elfriede Jelinek Rohonc című drámája és Luis Buñuel Az öldöklő angyal című filmje alapján

A beavatás színházi értelemben, kísérleti formájánál fogva tudástranzformációt is jelent, mely paradox módon akár felülírhatja a tudást, amire a beavatók hivatkoznak, és amire a beavatatlanok kíváncsiak, ha kíváncsiak. Innen nézve kézenfekvő a címben megjelölt alkotások kiválasztása. A világháborús történelmi botrányt, munkaszolgálatosok tömeges kivégzését 'hírbehozó' Jelinek-mű, és Buñuel szürrealista víziója a társadalmi felsőosztály szerencsés túléléséről az elhallgatás, eltűnés, eltüntetés, elfelejtés fogalmak dramaturgiai hatására épít és a beavatás folyamatát kiváltságos helyzetként, bűnközösségi rituáléként mutatja be.

● 19:45 - 20:10 **Zsigó Anna:**

Kárpáti Péter: Díszelőadás – beavató előadás részlet

2019-ben a Trafó pincéjében mutattuk be a *Díszelőadást* a szerző rendezésében és főszereplésével. Beavató előadásommal kettős célt tűztem ki: egyrészt felmutatom a darab sajátos nyelvezetének és történelmi kontextusának erős aktualitását, másrészt doktori kutatási témám mentén az előadás létrejöttéről és a kollektív alkotófolyamatban elfoglalt dramaturgi szerepekről és feladatkörökről is beszámolok. Hasonlóságok után kutatva egymásra vetítem a szövegből kibontakozó tudományos kutatási folyamatot és a színházi alkotófolyamatot.

● 20:10

BESZÉLGETÉS ÉS ZÁRÁS

**A konferenciára regisztrálni
a Patonay.Anita@hallgato.szfe.hu címen
június 6-ig, vasárnap este 8 óráig lehet.
A regisztráltaknak a konferencia Zoom
meghívóját június 6-án este küldjük.**

A Színház- és Filmművészeti Egyetem Doktori Iskolájának
online Műhely- és ÚNKP-konferenciája

2021. június 7.

